

Sygn. akt II CSK 482/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa "M." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko A. Ż. i J. Ż.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 grudnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej A. Ż.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) przyznaje radcy prawnej E. H. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w [...] kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł
powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem
zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej A. Ż. z
urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami wprowadzenia środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwana A. Ż. zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 stycznia 2017 r. naruszenie art. 379 pkt 5 k.p.c. w zw. z art. 214 § 1 k.p.c., art. 378 § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej pozwana uzasadniła:

- nieważnością postępowania przed sądem pierwszej instancji z powodu pozbawienia jej prawa do obrony wskutek nieodroczenia rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku, mimo iż jej pełnomocnik złożył uzasadniony wniosek o odroczenie,

- oczywistą zasadnością tej skargi ze względu na rażące naruszenie przez Sąd Apelacyjny art. 224 § 1 k.p.c. wskutek nierozpoznania wszystkich zarzutów apelacyjnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia wyroku sądu drugiej instancji, dlatego także nieważność postępowania, skutkująca przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania, powinna dotyczyć postępowania przed sądem drugiej instancji. W związku z tym wyłączone jest bezpośrednie badanie w postępowaniu kasacyjnym również naruszeń przepisów postępowania przez sąd pierwszej instancji prowadzących do nieważności postępowania. Kwestia ta może podlegać badaniu przez Sąd Najwyższy jedynie pośrednio w razie przytoczenia przez skarżącego stosownego zarzutu naruszenia przez sąd drugiej instancji art. 378 § 1 k.p.c. lub art. 386 § 2 k.p.c. Uchybienie sądu drugiej instancji, polegające na nieuwzględnieniu w ramach zarzutu apelacyjnego lub z urzędu nieważności

postępowania przed sądem pierwszej instancji może stanowić podstawę kasacyjną tylko wtedy, gdy mogło mieć istotny wpływ na wynik postępowania (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1997 r., I CKN 825/97, 10 lutego 1998 r., II CKN 600/97, 18 stycznia 2005 r., II PK 151/04, 11 grudnia 2006 r. I PK 124/06,). Analiza sprawy nie daje podstaw do przyjęcia, aby wskazane przez skarżącą naruszenia przepisów prawa procesowego mogły mieć istotny wpływ na wynik postępowania w sprawie.

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Okoliczności przytoczone we wniosku powołującym się na rozpatrywaną przesłankę powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06). Skarżąca nie przedstawiła przekonujących argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu w postępowaniu kasacyjnych rozstrzygnięto na podstawie art. 22³ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.2017.1870) oraz § 4 ust. 1 i 3, § 8 pkt 6 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu
(Dz.U.2016.1715 ze zm.).

jw

l.n